
Ráduly János

Félperces történetek

Kacagtunk

Né, ezt hallgassa meg, mondta Gyuri, áthozott hozzám a fiam három bárányt, én etetem őket. S a szomszédom feljelentett, hogy a báránybégetés miatt nem tud aludni. Jött a hatalom embere, de bizony én nem hagytam magamat, ezt válaszoltam: Jó, akkor én sem tudok aludni, a szomszédom lúdjai folyton gágnak. Tegyen igazságot. Hát kacagtunk.

Csimasz

Ástam a kertben, s az ásónyomból kövér csimasz (cserebogár lárvája) bukant elő. Megpróbált elmenekülni, a göröngyök között utat kezdett ásni magának, de megjelent egy hangya, még egy, aztán többen: a csimaszt birtokukba vették. Nem sajnáltam, mert nyáron át sok paprika- és paradicsompalánta gyökérzetét teszi tönkre.

Alkalmi

Végül is fölolvastam az egyik versemet az ifjú poétának. Nyilván, kíváncsi voltam a véleményére.

Előbb köntörfalazott, még nyújtózkodott is, aztán a szerzeményemet így minősítette: alkalmi vers. Csönd nehezedett ránk, majd kis töprengés után megjegyeztem: igen, alkalmi vers, akár a nemzeti himnuszunk patinás szövege.

Mit nézel?

Gedeon a Fenesbeli kaszálója előtt álldogál. Béni megkérdezte: Mit nézel olyan komótosan? Azt nézem, hogy otthon a télire való szénám készen van, itt tehát nem fogok kaszálni. Béni megszólalt: Én lekaszálom, persze, magamnak! Jó, vette át a szót Gedeon, kaszáld le, de az áldomást, mint gazda, én fogom fizetni. A régiek így cselekedtek.

Körülrepült

Hideg, szeptember végi éjszaka volt. A Nap most élesen süt, a kerti göröngyre rászállt a lepke. Szép vagy, mondtam, nagy szárnyaid vannak, vörös bársonyszínűek, pöttyök díszítik, hamvasságukban még a nyár lubickol, merre szállsz? A lepke, mintha felfogta volna hangom melegét, engem háromszor körülrepült.
